

Karel Bek: Západ přistoupil k likvidaci svobody - Covid byl jen předehra. Začíná totalita, o jaké se nám ani nesnilo

- CZ24 News | 22. prosince 2022

SVĚT: KAREL BEK analyzuje likvidaci zbytků svobody jako řízený proces na celém „demokratickém Západě“, kde se vládnoucí elity tolik obávají hněvu nepodvolené části veřejnosti, že už sahají k nejtvrdším totalitářským represím

Západ lže, když tvrdí, že válkou proti Rusku bojuje „za svobodu“. Každý krok, který udělá na této rozporuplné cestě, ubírá lidem na Západě stále větší díl jejich svobody. Ve skutečnosti zde již nyní žijí lidé nejen v krizi, ale také ve velmi tvrdé diktatuře. A to je teprve začátek. Vlak jede do stanice Totalita, žádáme cestující, aby nevystupovali.

Nepodvolení za mříže

V Německu se dál odvíjejí události kolem odhaleného „říšskoněmeckého spiknutí“. Zatčením knížete Heinricha XIII Reusse a jeho společníků, kteří údajně připravovali útok na Říšský sněm, nic nekončí. Naopak, teprve začíná. Mezi zatčenými „spiklenci“ bylo i několik druhořadých politiků ze strany Alternativa pro Německo (AfD). To vyvolalo nejprve diskuse a následně oficiální návrhy na zákaz strany. Durynský ministr vnitra Georg Maier vyzval k zahájení procesu zákazu AfD v souvislosti s nedávným pokusem o státní převrat:

„AfD téměř nikdy neskrývá, že se snaží zlikvidovat náš základní svobodný a demokratický řád. Vždyť jí nejde o získání demokratické většiny ve stranické soutěži, ale chtějí tento systém překonat,“ prohlásil.

Jakže? Politická strana je obviňována z toho, že se chce dostat k moci? Jaká hrůza! Durynský ministr vnitra však není duševně chorý. Naopak má jasnou mysl a tvrdě zastává generální linii: V západní demokracii nemůže existovat populistická (populus = lid, pozn. PP) strana, která je proti protiruským sankcím a za nezávislost a zájmy své země – navzdory USA.

A přesně taková je AfD, kterou podle posledních průzkumů preferuje asi 16 procent voličů v celé zemi a až 30 procent ve východním Německu – v zemích bývalé NDR. Vzhledem k tomu, že si Němci stěžují na politiku své vlády (jakby ne, když se mnohonásobně zdražují energie a ceny potravin stouply o desítky procent?), byla by nyní AfD pro vládní koalici nebezpečná. Bojovat proti ní ve volbách? To ne, zakažte ty pravičáky! A problém bude vyřešen.

Nežádoucí opozice

Německo se mění v totalitní stát – nikoli poprvé ve svých dějinách, jak dobře víme. Co je ovšem podstatnější, Německo není ojedinělý případ. To, co se dnes děje kolem AfD, je naprosto typický příběh pro celý současný Západ.

Téměř paralelně s pokusem o zákaz populární pravicové strany v Německu byl v Turecku (které je členem NATO – bloku, který údajně sdružuje demokratické země) odsouzen ke dvěma letům vězení

starosta Istanbulu. Za co? Nikoli za korupci. Ale za to, že v roce 2019 označil rozhodnutí anulovat volby za „hloupost“. Příznivci odsouzeného starosty jsou rozháněni policií s použitím prostředků, které lze jen těžko označit za mírné.

Ve srovnání s tím, jak skončily demokratické volby v Brazílii, je to však pouhá selanka. Tam soudce Nejvyššího soudu nařídil svým kolegům neúnavně pracovat na tom, aby političtí odpůrci „demokratického režimu Luly da Silvy“ (který vyhrál volby velmi podivnou manipulací s volebními urnami) nemohli kandidovat ve volbách. Policie mezitím bičuje příznivce bývalého prezidenta a Lulova volebního soupeře Bolsonara. A nejvyšší soud zahájil proces zrušení platnosti pasů politických emigrantů – Bolsonarových příznivců.

Republikáni v USA

A jak to vypadá v citadele „svobodného světa“, v „zářivém městě na pahorku“? V USA se postupně vytvářejí podmínky pro zbavení volebního práva příznivců bývalého prezidenta Trumpa – a pravice obecně.

„Americký liberální tisk otevřeně říká, že Trump a trumpisté by neměli mít nárok na zvolení a poslanecký mandát, protože to jsou „konspirátoři“, „nepřátelé demokracie“, „popírači institucí – proč by se ti, kdo je popírají, měli podílet na jejich formování?“ atd. A když mluví o tom, kam rozvinout volební systém, rád dává za příklad Brazílii,“ popisuje situaci v USA známý ruský politolog Gleb Kuzněcov.

Ve svém obzoru konstatuje, že proces opouštění demokracie ve prospěch velmi tvrdých politických režimů v Evropě nezačal letos. Techniky, jak se vypořádat s jinak myslícími lidmi, byly zdokonaleny během „nejpodivnější pandemie v dějinách lidstva“.

„V Evropě se omílá téma „jak zajistit, aby extremisté všeho druhu neměli právo být kamkoli zvoleni, aniž by bylo nutné zásadně měnit zákony“. Jelikož neexistuje žádné universální řešení, místní elity se s tím vyrovnávají každá po svém (ale většinou úspěšně). Covid tomu hodně napomohl tím, že biologickou rétorikou vyřadil ze hry otázku politických občanských práv a svobod.“

Lidé byli bití, napadáni psy, poléváni ledovou vodou a v některých vyspělejších zemích dokonce věznění za to, že veřejně vyjadřovali myšlenky, které jsou dnes vcelku běžné. Nyní jde o to, jak celou záležitost přeformulovat z „mimořádné“ na „normální“, a do zákonů právního státu zakotvit možnost omezení pasivního volebního práva pro ty, jejichž názory jsou „protiústavní“, „protidemokratické“ a tak podobně,“ uzavírá Kuzněcov.

Konec politických svobod

Politolog uzavírá analýzu zajímavým závěrem: V Evropě se mění samotný pojem „politické svobody“ a jeho obsah. Politické elity Západu si velmi dobře uvědomují, že v očích občanů zkrachovaly. Ale protože nechtějí odejít, jsou připraveny mlátit lidi po hlavách a tvrdit, že mlátí výhradně odpůrce svobody a těch pravých západních hodnot.

„Na straně elit vidíme – jasné pochopení vlastních zájmů, na straně nepodvolených – intuitivní vědomí hodnot svobody, které jsou stále vlastní velké části obyvatelstva, a vnímání faktu, že elity nejsou nikde schopny naplnit svou část dohody: „Naše práva výměnou za koblihý“. Koblih je prostě nedostatek,“ konstatuje Kuzněcov.

A v tom spočívá celý problém. Jsme svědky plnohodnotné krize západního politického systému. V době, kdy z důvodu hospodářské války s Ruskem se občanům doslova nedostává potravin a vyhlídky

na zlepšení situace jsou velmi mizivé, nepřišly elity na nic lepšího, než se vrátit k rétorice starých časů a zničit politickou konkurenci.

Pochopitelně jde především o projev principiálního pokrytectví Západu. Pokrytectví je obsaženo v jeho vlastní podstatě. Těžko si lze představit nesvobodnější společnosti, než jsou ty současné v zemích NATO a jejich okolí.

Je těžké si to připustit – ale nic jiného nezbývá. Poslední zbytky politické svobody v těchto zemích se rozpadají před našima očima vniveč.

AUTOR: Karel Bek

[ZDROJ](#)